

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilttéri cikkek stb. intézendők.

Nyilttéri cikkek soronkint 10 kr-ért közöltnak.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr

Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár. Ezenkívül minden beírt tásnál 80 krajczár bélyeg díj fizetendő.

Békekilátások.

Kézdi-Vásárhely, 1888. febr. 17.

Bismarck nagy beszéde után napokig azon erős hitben voltunk, hogy megtisztult a láthatár, elmúltak a háborus fellegek, Európa népei a közel jövőben élvezhetik a béke áldásait, fordíthatják gondjaikat az állami élet belső consolidálására, az ipar fejlődését, a tudomány haladását elősegíthetik, szóval rendben vagyunk, s hittük, hogy Bismarck a nagy erőművész mindenfelé helyreállította az egyensúlyt, mert míg egyfelől megnyugtatta a [kedélyeket a szövetségben rejlő hatalmi erővel, másfelől megfenyegette hatalmas öklével a csendzavarókat. S valóban napokig olyan nyugodt volt a levegő, tiszta a láthatár, derült az ég, hogy lehetetlen volt nem látni, miként repkedének a béke hófehér galambjai.

Csalódás az élet; azok között a galambok között, figyelmes vizsgálódás, alapos észlelőds után, rubeles hollók is vehetők észre. S most az is kitűnik, hogy a muszka hirlapok békés hangjai csak a valódi szándék elleplezésére hivatvák; a politika ege nem tiszta; fekete foltok vehetők észre, melyek, ki tudja, nem egy rettentő vihar előjelenek tekinthetők-e?

Olvasóink előtt ismeretes a burgasi pucsról, midőn t. i. közelebbről a muszka rubel Bulgáriában lázadást akart előkészíteni. Igaz, meghiusult és a lázadók közül sokan fogság-

ban vannak, de ha meggondoljuk a körülményt; s ha figyelmünket nem kerülte ki ama nagyhangú követelés, melylyel Montegnó a hatósága alá tartozó foglyok kiadását szorgalmazza; s ha — a mint kell is — súlyt helyezünk ama konstantinápolyi tudósításra, mely kereskedelmi ügyletek ürügye alatt alakult orosz-bolgár bizottságokról hoz hirt; ha kellően méltatjuk ama Bécsből érkezett hirt, mely konstatálja, hogy az orosz csapat-összpontosítás még mind foly s e miatt a delegációk közelebbről összehivatnak; ha nem feledjük, hogy Franciaország egész kihívóan viseli magát Németországgal szemben; s ha [végül mindezen előzményeket összevetjük ama hírrel, hogy a bolgár trónra legújabbban Sturdza Mihály Gergely herceget emlegetik, s e jelölést Hitrovó bukaresti orosz követ is teljes erejéből támogatja s közelebbről Jassyba, hol Sturdza él, egy héttagú küldöttség megy, mely neki, a 70 éves öregnek a fejedelemséget felajánlja: mind-ezen összevágó előzmények — ismerve az oroszoknak aknamunkára mindig kész hajlamát — azt bizonyítják, hogy az európai béke nagyon beteg, s hogy a szélsőséget nagyon könnyen válthatja fel újabb vihar.

Bismarck, mint azt híres beszédében kifejezé, Oroszország követelését diplomáciai úton kész támogatni; de egyezersmind azt is kijelenté, hogy Bulgária nem lehet elég ok arra, hogy miatta az európai béke megzavartassék.

Ugy látszik, Oroszország megszívlelte a kancellár beszédét s a diplomáciai tárgyalásokra megtette az előkészületeket, a kellő lépéseket, de nem a török szultánnál, sem Németországnál, hanem a szervezett bandáknál, melyek hivatva vannak Bulgária belnyugalmát feldulni s alkalmat adni arra, hogy a békeszerető csár kívánságai Balkán-félszigeten érvényesüljenek. Csak Bulgária lenne kitartó és szívós, mint volt eddig, akkor még mind van remény, hogy nem borul lángba a Balkán, mert nem lesz ok a muszka beavatkozásra. De a békekilátások még mind aggodalommal vannak összekötve.

(m—s.)

SZEMLE.

(—) Az igazságügyi tárcza költségvetése folyt a napokban a képviselőházban. Még meg se kezdett s már a szabadelvű pártkörben előfordult inzidensek érdekessé tették az igazságügyminisztérium költségvetését. Ugyanis — állítólag — Horváth Gyula élesen megtámadta az igazságügyminisztert a bírói kinevezéseknél követett eljárás miatt; szemére vetette, mint az „Egyetértés” nem rég írta, hogy az evangélikus felekezetűket előnyben részesíti, hogy a képviselők ajánlatát absolute semmibe se veszi, s olyanokat nevez ki, kik érdemeiket az abszol korszakban szereztek stb. A pártkörben történtek vitát provokáltak a képviselőházban is.

Polonyi a költségvetéshez hozzászólván, megjegyzéseivel mind Tisza miniszterelnököt, mind Fabinyt provokálta. Tisza megjegyezte, hogy a felekezetek szerinti kinevezések nem voltak szóban s az csak az „Egyetértés”-ben született. Fabiny mint Tisza egyértelműleg hangsúlyozták, hogy az igazságügyminisztert a kinevezéseknél a

A „Székelyföld” tárczája.

Csoda herceg özvegye.

— Catulle Mendès. —

Tegnapelőtt este történt, midőn kint ültünk a kastély erkélyén, midőn a hold ezüst fénye a gyorsan száguldó habszerű fellegek között néha-néha áttört, hogy aztán ismét eltűnjék, mint valami ködfátyolkép, melylyel nyugtalan gyermekkéz üzi szeszélyes játékát.

A fiatal asszonyka és a fiatal férj, mindketten oly szépek, oly fiatalok, Gracay ur és neje, kik alig két hónapja házasok, boldogan mosolyognak egymásra az ardatlító félhomályban; és mi a bámulat azon érzetével, melyet a boldogság látása kelt, szintén csendesen, szótlánul néztük őket; hallgatunk, mint a beteg mellett szoktak hallgatni, midőn az álomtól függ az élet és a halál.

Gracay asszony végre hozzánk fordult, kissé elszégyelte magát, hogy ennyi ideig elfeledkezett rólunk; majd néhány bevezető szó után, melyekkel a csend és az ábránd képeit elűzte, vendégeinek mesélni készült valamit.

„De meg kell ígérned, Adrien, hogy nem leszel féltékeny!”

Adrien mosolygott.

A menyecske így kezdte elbeszélését:

„Őn nem első szerelmem, Gracay ur. Tizenhárom éves koromban — ennek már öt éve, látja,

milyen öreg vagyok! — szenvedélyesen, fülíg szerelmes voltam, még pedig Csoda hercegbe, kiről a tündérmesékben van szó. Csillagos és virágokkal telenőtt ruhája, rózsás arca, szende pillantása, fenséges alakja megjelent minden ábrándomban akárhányszor rajtakaptam, a mint kezemet kinyújtottam, mert azt hittem, hogy térdeimen ül, úgy éreztem, mintha édes ajkaival kezemet csókolná. De nem értem be azzal, hogy csak gondolataimban és a regényekben éljen. Kalandok hőisévé tettem, melyekben nekem is részem volt. A mint beesteledett, együtt barangoltunk a legsűrűbb és rémekkel telt erdőkben; beléptünk az elbűvölt kastélyokba, hol háromfejű fekete szörnyek vérpiros öltözékben, tizágu karjaikkal tiz lángoló pallossal hadonáztak fejünk körül. Hercegem persze diadalmaskodott mindezek felett. A három levágott fejből három nap lett, melyek arany szárnyakon röpködtek a termeken keresztül, a tizágu karok pedig ragyogó csillagokká lettek, tündöklő diadalívot alkotva felettünk, mialatt soha nem látott virágok bódító illatot árasztának körülöttünk. Háromszáz foglyot szabadított meg e hős tette által, kik ezer év óta lánczra verve tespedtek a kastély üregeiben. Szép leányok voltak mindnyájan és hálából szerelemre gyuladt valamennyiök szíve. De ő egy tekintet sem méltatá Golconda királyának leányait; szöba sem állt azokkal, kiknek atyjuk a Szerencse-szigeteken uralkodik elbűvölt madarakból álló nép felett. Gyönyörű sze-

meivel mindig csak engem nézett, édes szavakat sugott füleimbe, mialatt az ezerszínű ibisek gyöngytálcákra hordozták be az ételeket, a méz-édes, virágillatos drágaságokat. Ne higgyék, hogy ez álomképek az élet valóságában elmaradtak! A titokzatos tündértájakon mindig együtt jártam a herceggel; szüntelenül, még ha angol leczkém volt is, vagy Clementi sonatáit játsztam a zongorán, meg voltam győződve arról, hogy a szép királyfi tényleg létezik és hogy engem szeret vagy szeretni fog. Anyira hittem ezt, hogy egy szép napon oda álltam atyám elé, ki épen a hirlapot olvasta és határozottan arra kértem, hogy mondja meg nekem Csoda herceg lakcímét.

Atyám meglepettnek látszott.

— Te kis bolond, — kezdé aztán kacagva, a mivel engem nagyon megrémített — vajjon mit csinálsz azzal a lakcímvel?

— Levelet akarok írni ő fenségének.

— Minek, kicsikém?

— Ki akarom előtte jelenteni, hogy neje leszek, ha beleegyezik.

Atyám nem nevetett már. Igen elkomolyodott; belátta, hogy nem vagyok bolond; ez tetszett nekem.

— Pompás eszméd van! — mondá aztán. — A mi engem illet, én felelett örvendének, ha oly híres és nagyszerű egyének lehetnék apósa. De hát egy kis akadály is van. Nem tudom, hogy Csoda herceg hol lakik.

szakképzettség, a magán és hazafiúi jellem vezérlék.

Az igazságügyi tárca költségvetésénél Hollaky erdélyi képviselő is szót, felhívva a kormány figyelmét a bányáigyekekre, a sajtóügyi törvény különféleségére és az osztrák perrendtartásnak hiányaira, rosszaságára.

Horváth Gy. megcáfolta, mintha ő az igazságügyi-miniszter azt kívánta volna, hogy ez a kinevezéseknél a képviselők ajánlatait vegye irányadónak.

Hódossy Imre a szóbeliség behozatalát sürgette, míg Teleszky általános figyelem közt fejtegette, hogy a szóbeliség nem csökkenti a restancziákat s egyelőre csak a sommás perekben véli behozandónak.

A képviselőház február 15-iki ülésében Busbach előadón kívül felszólalt Fabiny miniszter s az ellenzéki észrevételekre általános tetszés közt tette meg felszólalását.

Letárgyaltván az igazságügyi költségvetés, a honvédelmi tárca került a sor, melyet Dániel Ernő előadó tájékoztató beszéde nyitott meg. Szólt Thaly K. is tüzetesen és hosszasan, különösen kifogásolva, hogy a Ludovika akadémián két tantárgy németül adatik elő. A miniszterelnökhöz azon közjogi tankönyv iránt intézett kérdést, mely a katonai tanintézetekben eddig használtatott s melyet szóló régebben kifogásolt. Tisza oly megnyugtatólag válaszolt, hogy Thaly is meg volt elégedve a válaszzsal.

Uj titkos tanácsosok. A király Baross Gábor közmunka- és közlekedésügyi, valamint Fabiny Teofil igazságügyi miniszternek a valóságos belső titkos tanácsosi méltóságot adományozta.

A helyzethez. A sok békebiztosító hír közé, melyek különösen Oroszországból halmazával érkeznek, ismét egy fölötté harcias távirat vegyül. Bécsből ugyanis azt jelentik, hogy az orosz csapatok összpontosítása fokozottabb mérvben történik. Erről minden kételyt kizáró értesülés érkezett, mely Bécs és Berlin közt élénk sürgönyváltás tárgyát képezte. A helyzet komolyabbá vált, mint bármikor volt. A német szövetség közzététele, valamint Bismarck herceg beszéde nem bizonyultak elég hatásosoknak, hogy Oroszország fenyegető hadikészületeit megakasszák. A delegációk rendkívüli összehívása talán már a következő hetek alatt megtörténik. Tisza Kálmán, báró Fejérváry és Baross miniszterek a költségvetés letárgyalása után Bécsbe váratnak.

Bár ezen feszült helyzetről szóló hír megcáfoltatott, de rendszeren szél fuvatlan nem indul. Ez a körülmény még igazoltabbá teszi a vezérezsíkunkban kifejezett azon állításunkat, hogy a béke nagyon beteg.

Anglia magatartása a békére nagyon kedvező. Az orosz lapok azon hírei, mintha Anglia az orosz-francia szövetséghez kívánná csatlakozni, meg-

cáfoltatott. Anglia formális szövetséget nem köt, de háború esetén a békét akarók mellett s a háborút kezdők ellen sorakozik.

Olasz- és Franciaország között nagyon feszültté lettek a viszonyok, mióta a szövetségi szerződés, mely Német- és Olaszország között létre jött, világot látott. Olaszországban lázason folynak a hadi készülétek.

Hangoztatják, hogy Oroszország a bolgár kérdés megoldásával akkor volna megelégedve, ha egy török és egy orosz biztos nevezetnének ki a hatalmak beleegyezésével. Ezek 9 hónapig kormányoznák Bulgáriát, önként értetvén, hogy Ferdinánd trónvesztettnek nyilváníttatnék. Ezen kívül Oroszország egy meghatározott számú sereget küldene Bulgáriába, melynek biztosítása mellett 9 hó alatt az új fejedelem megválasztatnék és a két biztos kezéből átvénné a kormányzóságot. Oroszország a Bulgáriába küldött sereget egy év alatt visszavonná.

Az E. M. K. E. választmányi gyűlése.

— febr. 13.

Folyó hó 12-én d. u. 3 órakor Kolozsváron a városházán szokott érdeklődéssel folyt le a havi rendes választmányi gyűlés, melyen dr. Haller Károly alelnök elnökölt.

Gyűlés elején elnök meleg szavakkal emlékezett meg gróf Zichy Gézának az egyesület javára rendezendő hangversenye alkalmából Kolozsvárt tartózkodásáról, mit a választmány éljenzéssel vett tudomásul.

Jegyzőkönyv hitelesítése után titkár tett jelentést a jan. havi mozgalmáról.

A pénztári kimutatás szerint az összes vagyon f. hó 1-én 287.291 frt volt. Ebből jan. havi bevétellel 2267 frt. A bevételt igen emelni fogja a perselyek elhelyezése, melyekből csak a kolozsvári k. b. 1000 drbot vett át.

Dr. Hegedüs István az irodalmi szakosztály, illetve könyvtár-bizottság nevében előadja, hogy Szabó Sámuel bizottsági elnök vezetés alatt az E. M. K. E. által létesítendő könyvtárakra vonatkozólag következő elvi megállapodások történtek.

Az E. M. K. E. népkönyvtárakat létesít, melyekbe hazafias, erkölcsi- és izlésemesítő, népiesen ismeretterjesztő eredeti magyar művek vétetnek föl. Ezekben — az egyesület munkaprogramjának s irányának megfelelőleg — kerülnének a vallásos érületet netán sértő munkák. Minden népkönyvtár egyszerűsmin mintakönyvtárossá is lesz, melyeknek alapja magyar nagy költőink és íróink megfelelő művei. Ez évben a beszerzésre 1000 frt használtatik föl, azután részint növesztésre, részint újabb népkönyvtárak létesítésére évi 600 frt. A könyvek keményen bekötve, az egyesület czipmerével ellátva, szépen csoportosítva küldetnek falvanként meg, minden darabra

res valakit, a ki méltó legyen az ön hírnevéhez és rangjához. Fájdalom, nagyon is meg vagyok arról győződve, hogy nem vagyok méltó az ön pillantására sem. De azért lehetséges, hogy ön más kép gondolkozik és ha valamelyik nap meglátogatná a papát, ott találná azt is, ki mindhaláláig legalázatosabb és legtisztelőbb szolgálja lesz fenségednek.

Aztán aláírtam. Betettem egy borítékba és ráírtam: «Csoda herceg ö fenségének, saját palatájában Le Peletier-utca 24.» Szobaleányom utasítást kapott, hogy e levelet azonnal vigye el rendeltetése helyére.

Egészen oda voltam a nagy bátorságtól. Irni mertem a hercegnek! Felelni fog-e ő, ki oly szép és büszke? Nem tűz-e majd gunyt a kicsiny szerelmes leányból, ő, kiért annyi tündér és annyi királyleány lánkol?

Gracyné asszony elhallgatott, szemeit félig behunyta, mintha gyermekkorai ábrándja most is fogva tartaná...

— A válasz elmaradt! — szólt egyikünk — kissé nyers kacagással. Mert hiszen a legendák kék és rózsaszínű hősei nem a Le Peletier-utczában laknak. Vagy ha jött is válasz, durva és furcsa lehetett. Valami rossz tréfa oly embertől, ki nem ért a dologhoz és mégis nevetni akar. Bizonyára keserűen csalódott asszonyom!

— Nem, — kiáltám én — nem! Az isteni véletlenség mindig megkönyörül az ábrándokon. Istápolja az ifjúkori álmokat; megkíméli őket a kiábrándulástól. A valóság nem mer előttünk megjelenni, mert tudja, hogy kellemetlenül érinti

rájegyeztetvén, hogy az ifjuság kezébe való-e. — A választmány beható tárgyalás után elfogadta a bizottság előterjesztését.

A lebonyolított népfelkelési folszerelések 100 ezer frt díjának kifizetése alkalmából örömmel vétetett tudomásul, hogy a szásvárosi iparosok hálájuk jeléül 14 frtot, a segessváriak minden 100 frt után 1 frtot adtak az egyesületnek s hogy a brassóiak meleg köszönetet szavaztak. Ugyanezt tette a fogarasi szíjgyártó-vállalkozó, ki igen kitünő munkát készített.

Az országos kereskedelmi muzeumba, annak az E. M. K. E. számára főtartott erdélyi szobájába állandóan szállítandó háziipari czikkek bevásárlására és forgatására a választmány 1000 frtot határozott az erdélyrészi »Házipar- és Iparfejlesztő egyesület« rendelkezésére bocsátandónak.

Tárgyaltatott Kolozsvár város tanácsának folszólítása, mely szerint az egyesület a városnak adandó 50—60 ezer frt kölcsön ügyében nyilatkozásra, illetve ajánlattételre kéri a f. l. A választmány, tekintettel a kegyeletserkolcsi viszonyra, melyben az E. M. K. E. Kolozsvárhoz áll, elvileg egyhangulag kimondja a kölcsön megadását. A részletek és föltételek előterjesztése az elnökséghez bízott. (Jelzett összeget építkezésre szándékoznak fölhasználni a város.)

Gróf Bethlen Gábor elnök a fővárosi kultur-bálon léte miatt volt akadályozva a megjelenésben.

V i d é k.

Baróth, 1888. február 5-én.

A mit az emberek adhattak ennek a népes helységnek, azt az emberek el is vették. Itt az egyik rendszer alkotott, a másik rombolt, illetve egyik hatóságot adott, másik elvette. Egyet azonban nem bántathattak, s ez az, mit a teremtés első reggelén a nagy alkotó kezéből nyert. Ez szerencsés földtani fekvése; ezzel szemben minden emberi erőlködés istenkísértés, szappanbuborék, kártyavár, mely önmagától elenyészik s minden zaj nélkül összeomlik.

Baróth hatóság nélkül is Erdővidékre nézve az, mi a szív kamarája a vérkeringésre; innen nyer a vidék minden jóra, hasznosra tápanyagot, s szintén ide szívárogon onnan minden vissza; egy szóval sulypon, mely eszközli az anyagi és szellemi cserét.

Ez a helység lépést tart a világgal; szemmel láthatólag emelkedik ugy szellemi, mint anyagi tekintetben; házi dolgai rendezvők; társadalmi élete pezsgő, mit eléggé illusztrál azon körülmény, hogy ily rövid farsangon négy jótékony-célú bálya volt. A mulatságok sorát megnyitotta a földmivelő-s bezárta az álarczos-bál. E tekintetben is egy iramlással előbb s egy fokkal fenőbb haladtunk, lévén az özőnvi után ez az első álarczos-bál Erdővidéken.

A fáradságot szép siker koronázta. Most már láthatja azon pár ember, kik oly borus színben

őket. Inkább eltűnik, megtagadja önmagát; megengedi, hogy az álomkép tovább tartson és a végzet, mely oly kegyetlen reánk nézve, kik nem hiszünk többé a képzelt világ alakjainak, az eseményeket ilyenkor ugy csoportosítja, hogy az ártatlan szív mitsem vesz észre. A vihar nem töri el az igen gyöngé virágokat. Nem tudom, nem képzelhetem, hogy jött-e válasz a levélre, vagy milyen válasz jött, de biztosan tudom, hogy az napon valami kellemetlen, különös dolognak kellett történnie, a mi Csoda herceg szerelmesének alkalmat adott arra, hogy tovább is szője kedves, drága álmait.

— Önnek igaza van, mond Gracyné asszony, felém nyujtva kezét.

»Egy óráig kellett várnom, míg a szobaleány visszajött. Megtalálta a kijelölt házat, igen szép ház, mondá. Nem is ház, valóságos palota! Azok a cselédek olyan bolondosak! Volt ott valami furcsa ruhába bujtatott szerencsenygyerek, — bizonyosan az afrikai tündér küldte a hercegnek — a ki az ajtót kinyitotta. Milyen szép lehetett az az ajtó, egészen gyémántból! És Marianne átadta az én leveletem és a kis fekete választ hozott. Én pedig, mielőtt elolvastam, elragadtatással, könnytel szemekkel össze-vissza csókoltam. Végre feltéptem a borítékot. »Nagyságos kisasszony! — írta a herceg — szépségének és kellemének híre eljutott hozzám a múlt évben egészen Trebizondig, hol ez ország királyával néhány ügyet kellett elintéznem. Már régóta megszakitottam — az ön kifejezésével élve — a hozzám nem méltó viszonyt, mely engem a Hegyek tün.

látták a jövőt, hogy két szál fa nem erdő s két katonát nem hadsereg, s tudhatják, hogy nálok nélkül is „mozog a föld”.

Hogy tulajdonképpen milyen volt ez az álarcosbál, hosszas leírni; elég egyelőre annyit tudni, hogy több volt, mint kezdet, s minden várakozást felülmut. Olyan 42 diszes, fővárosi módon kosz-tümirozott álarcos alakot lehetett itt látni, mint akár Kolozsvárt.

Voltak itt mennynek-földnek hü reprezentánsai. Lássuk őket sorrendben, érdemfokozat nélkül.

Itt láttuk a mennyei birodalomból a napkeletet és a hajnalsillagot. Onnan alább szállva, láttuk a veres kereszt egyletnek egy elegáns példányát; láttunk bretagnei és andaluziai jósnőt, szerény, csinos kalotaszegi, hétfalusi csángó és barcasági szász leányt, palesztinai apácát, domínót, magyar leányt, denevért, hófehérkét, lovagló dá-mát, s végre láttunk csinos román nőket s olyan ragyogó, értékes kosztümben levő bojár nőt, ki a bukaresti boulevardra és schoszé-ra is beillett volna; láttunk burkuk gardistát, francia lovagot, grandot, lordot, matrózt, cserkeszt, huszárt, kéményseprőt, s végre két olyan pojáczot, kik a Rentsz czirkuszában is felléphetnének. Igaz-e, Vinkler András ur? Ugy van-e, Brandstädter Sándor ur?

A kosztümmök, jelmezek mindannyi-nál tiszták, újak s csinosak voltak, s hogy miből állottak, azt el fogom mondani, ha Isten egy akarja, 1889. farsang utolsó napján, tehát egy év múlva. Addig türelmet kér mindenkitől

Bitai Baikó Lajos.

Különfelek.

— **Áthelyezés.** Szotyori József kézdí-vásárhelyi kir. törvényszéki bíró, saját kérésére, a nagyjaitai járásbíróshoz helyeztetett át járásbírói minőségben. Öszintén sajnáljuk a derék, közszeretben álló férfit távozását!

— **Kézdí-Vásárhely város képviselőtestülete** február 19-én gyűlést tartott, melyen a tanácsnál meg-üritült közgyám, községi bírói állomás olyképen töltetett be, hogy a községi bírósági teendők He-gyesi Alajos aljegyzőre s a közgyámság Balogh János ellenőre ruháztattak 50—50 frt javadalom mellett. Ezen határozat a választásra eljött báró alispán urral közölve, általa jóváhagyatott. A gyűlés további folyamáról jövő számunkban bő-vebb tudósítást adunk.

— **Háromszékmegye vasútja.** Február 15-én a megye által kiküldött állandó bizottság és Gróf Nemes János vállalkozó nevében Horovitz mér-nők tárgyalásokat folytattak s végmegállapodásra jutottak. E szerint Háromszékmegye vasutvonala a brassóipályaháztól indul ki s Hermány és Prásmár között egyenesen s Háromszékmegyébe, hol Kö-

kös és Uzon községeket érintve, Sepsí-Szentgyör-gyön egyik főállomását éri el s innen jön váro-sunkig, mint egyelőre utolsó állomásig. Ily előha-ladott állapotban már jó reményű mondhatjuk, hogy egy pár év alatt nekünk is lesz vasutunk.

— **Tisza Kálmán pénzügyminiszter** a képviselőház folyosóján fogadta Kézdí-Vásárhely és Sepsí-Szentgyörgy városok szeszgyárosainak küldött-ségét, kik a szeszadó reformja tárgyában kérvényt nyújtottak át. A miniszter a küldöttséget szívesen fogadta s megígérte, hogy kérelmüket, a meny-nyire a viszonyok megengedik, figyelembe veszi.

— **A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter** ur ö Nagyméltósága f. évi 764. számú leiratával az országos közoktatási tanács bírálati jelentése alap-ján a Mehner Vilmos által kiadott és dr. Hajnóczi R. József által szerkesztett „Magyar térképek” használatát az elemi népiskolákban megengedte.

— **A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter** ur ö Nagyméltósága mult évi 51354. szám alatt „Ma-gyarország Horvát-Tótország, rajzolta Homolka József m. kir. térképész, kiadja az Eggenberger-féle könyvkereskedes Budapesten”, térképet az iskolai igazgatóságok irodái részére való beszer-zésre ajánlotta.

— **Felakasztotta magát** Kézdí-Vásárhelyt osdo-lai Csűrös Mihály napszámos. Egy félreeső magá-nos istállóban hajtotta végre, s körülbelől több napig esüngött a kötélén, míg észrevették, mert hullája csontkeményre volt fagyva. Tettének oka ismeretlen.

— **Utazgatók figyelmébe.** A m. kir. államvasutak igazgatósága márczius hó elsejétől fogva szelvé-nyeket fog kibocsátani, melyeken 1 ftos, 50 kros és 10 kros értékjegyek lesznek. Az ezen szelvé-nyen levő 50 frt értékű jegyekért 70 forint ára vasuti jegyek adnak minek következtében azok, kiknek egy évben többször van útjuk, ilyenfor-mán 40% árkedvezményben részesülnek.

— **A biztosított béke.** A lombardiai békéliga a „Secolo” című lap szerkesztőjének indítványára ezer frank jutalmat tűzött ki a következő pályá-kérdésre: „Jelöltesse meg a legfontosabb okok, melyek egy állandó európai béke megszilárdulá-sának útját állják s a legalkalmasabb eszközök emez akadályok elhárítására.” A pályamunkák olasz vagy francia nyelven ez évi december 31 éig küldendők be.

— **Kétfélszáz sikkasztás.** Nagy szenzációt kelt Bukarestben az a hír, hogy ott most egy két milliós sikkasztásnak jöttek nyomára, melyben előkelő állású emberek a bűnösök. Két czinkos-társat emlegetnek, kik közül az egyik a kor-mánypárt jól ismert tagja, a másik pedig egy ma-gasrangú katona, tüzérdandárparancsnok. A sik-

kasztást az 1877-iki háboru alkalmával követték el. A dandárparancsnokot katonai törvényszék elé fogják állítani s bizonyára a pogári bűnös sem kerül el a büntetést. Az eset általában felkeltette az érdeklődést s mindenki kívánczian várja a lebonyolítást.

— **Tót Odyssea.** Az egyszeri paraszt adomáját, ki sokalta ura leveléért az őt krajczárt és kárpót-lásul még egyet lopott hozzá a postán, ismeri mindenki. Ehhez hasonló, de még bolondosabb eset történt nem rég egy krasznóczi tót paraszttal, kinek a pazdicsi posta Amerikából egy térti-ve-vényes nagy levelet hozott. A pazdicsi postame-ster elismervény mellett kiküldötte a meggyezintü tértívénnyel Krasznócra az ottani bírósággal az utasítással, hogy a tértívénnyel adja át a paraszt-nak, ki majd azért a pazdicsi postán megkapja az amerikai levelet. A tót, a mint kezébe kapta a czédulát, megcsóválta a fejét és elindult. A paz-dicsi postamester várta emberét egy hétig, de hiá-ba várt, a levélért nem jött senki. A postamester erre sürgetést küldött a bírósághoz, ez kerestette a parasztot, de otthon nem találták őt, azt mondot-ták, hogy már egy hete elindult a pazdicsi postára. Napok jöttek, napok mentek, de a paraszt csak nem került elő; mintha a föld nyelte volna el. A tót familia már-már meg akarta siratni a család fejét, midőn a napokban egy kiéhezett, halálra-fá-radott tót rontott be Krasznócra. Dul-fult, azt be-szélte, hogy megcsalta őt a német, elküldte őt Hamburgba a meggyezintü passzussal, ott meg nem eresztették a hajóra, a levele hát most már ott vész Amerikában. Azt hitte a jámbor, hogy Ame-rikába kell elmenni a levél után s hallatlan tudat-lanságát, úgy látszik, kizsákmányolta valami szél-hámos ügynök. Mikor azután kifújta magát a sze-gény tót, megkapta levélét Pazdicsiről s felsohaj-tott elkeseredve, hogy: „mégis hunczta a — posta.”

— **Hogyan ismerhetjük fel a fuchsint a vörös bor-ban?** Ha kételyünk van, hogy valamely bor fuch-sinnal van festve, a következő kísérletet hajtsuk végre: Egy kis pohárba vagy üveg edénybe egy ujjnyit öntünk a kérdéses vörös borból és aztán gyengén melegítjük egy borszesz lámpa lángján; lassan engedjük a folyadékot forrásba menni. Ha fuchsinnal volt a vörös bor festve, akkor lefőzés után a fuchsin az edény kerületén egy barnás pi-ros csíkot hagy hátra, ellenben a természetes festő anyag lent az edény alján rétegszerűen gyűl össze és csíkot sohasem mutat.

— **Az „Ország-Világ”** 7-ik száma a szokott gaz-dag tartalommal jelent meg. Közleményei: Vi-zsolyi Gusztávról (arcképpel), költemény Dö-mény Józseftől, „Post mortem”, humoreszk Zay Miklós gróftól, „A tolvaj”, elbeszélés Bogdano-vics Györgytől, „Loló”, regény Lindautól, „A bolgár társadalom” Solder Hugótól, Heti tárcza Székely Huszártól stb. A képek közt kiválik Alma Tadema „Kleopatrára” című festményének művészi másolata. E szám közli a híres festő arcképét is s londoni palotájának több termét.

derének pártfogoltjához fűzött; tudtam azt is, — mert a kék barlang bűvésze megjósolta nekem — hogy egy leány vár reám egy távol városban, me-lyet Párisnak hínak, kihez hasonlót a világ még soha nem látott. Haladéktalanul felültem sárkány-fogatomba és egyenesen repültem a híres város felé, melyet ön, nagyságos kisasszony, otthagya-val megtisztel. Első gondolatom az volt, hogy meglátogatom papáját és őnt, ámde kellemtelen hír jutott el hozzám. Arról értesültem, hogy In-dia némely szellemei fellázadtak ellenem és való-ságos forradalom ütött ki a hegyek között. Oda kell mennem, bár ez nem lesz háboru, hanem csak apró esete-paté. Mihelyt ez eszteleneket újból megalázom, azonnal elhozom önnek fejüket, ki egyebekben a legmélyebb tisztelettel eltelve, va-vagyok önnek,

nagyságos kisasszony és majdan herczegének a legalázatosabb és legőszintébb hódolója:

Csoda herczeg.

Nos, mit lehet erre mondani? A herczeg csak-ugyan létezett, mert hiszen irt és én a felesége leszek, mert hiszen megígérte. Én, a felesége! De mikor? Nem sokára! — mondá. Oh jaj! Nemso-kára, az nagyon késő. Miért nem veszel el azonnal és miért nem visz magával Indiába? Nem most történt volna először, hogy együtt repülünk a sárkányfogaton. Erős voltam, habár még igen ki-csiny, segítettem volna neki és együtt gördítet-tük volna a hegyeket a lázadók fejére. De végre ő volt az ur, mert hiszen ő lesz a férjem. Engedel-mes kednem, várnom kellett. Vártam. Eleinte mily ájdalmasan! Napok, hetek, hónapok multak. Nem

jött vissza. Arra egy pillanatig sem gondoltam, hogy a lázadók őt legyőzhették volna. Kiállhatna neki ellen, neki? De hát a nap országában a ki-rály leányai oly szépek. Ki tudja, nem csábította-e el Lahore táncza és hogy a hálátlan nem felejtette-e el a kis leányt, ki őt egy távol városban várja, melyet Párisnak hívnak?

Egy napon, a mint épen erről ábrándoztam és könyveimmel áztattam, csókjaimmel borítottam jóvendőbeli férjem levelét, édes atyám lépett a szobába, komolyan, leverten.

Szerencsétlenséget sejtettem.

Valóban, nagy szerencsétlenség!

Egy gonosz tündér kezeibe került a herczeg és hős küzdelme daczára elesett. Utolsó gondolata én voltam; elküldte hírnökét, hogy tudomra adja hős halálát és elmondja nekem utolsó szavait.

Eleinte a kétségbeesés oly erőt vett rajtam, hogy érzéseim teljesen eltompultak és a hírnököt nem akartam hallani, de atyám annyira vigasz-talt, kért, hogy végre elfogadtam.

Belépett.

Gracy ur volt.

Nehogy Európában feltűnést keltsen, oly ruhát öltött, mint a milyent nálunk a férfiak rendesen viselnek. Ámde arcán, büszke magatartásán azonnal meg lehetett ismerni, hogy a tündérek országában ő is küzdött a lázadók ellen.

Elmondta nekem a szörnyű valót.

A herczeg, ezer óriás által bekerítve, a csata-mezőn elesett és nevemet kiáltva, adta ki lelkét: „Herczegnő, szeretem önt halálomig!” Gracy ur hiába fedezte őt saját testével.

Forró könnyeket ontottam; a hírnök is sirt. E miatt — s talán más okból is — rokonszenv éb-redt bennem iránta. Annaira, hogy nem is igen lepett meg, midőn egy héttel később apám arról értesített, hogy a herczeg, a midőn haidoklott, azt ohajtotta, hogy egykoron — két, három év múlva, a mikor már egészen felnővök — annak ne-jévé legyek, a ki őt jó és rossz sorsában egyaránt sze-rette, kísérte.

Midőn a grófné az utolsó szavakat nagy komo-lyan elmondotta, nem tudtuk megállni a nevetést.

— Ilyen kalandos módon lett tehát Gracy ur felesége? — kérdém.

— Persze — mondá.

— Ámde, ha az ön férjhezmenetele befejezését képezi egy titokzatos történetnek, érthetővé még nem teszi. Ki vette át az ön levelét? Ki vála-szolt rá?

— Én, — mond Gracy ur és megcsókolja fe-lesege kezét — mert szabómat Csodának hívják és a Peletier-utczában lakik, 24. szám alatt. Csak-ugyan egy kis szerencsen vezetett be hozzá — kétségkívül az én jó nemtöm — midőn a különös levél megérkezett. Így vehettem el én a tündé-rek ne-jének özvegét.

De Gracy-né asszony nem akarta a magyará-zatot elfogadni.

— Én nem vagyok a herczeg özvegéje, — mon-dá — mert ő nem halt meg. Ön ma is megcsal engem, mint már máskor is meg akart csalni. A Hegyek tündérének barátja maga jött el a papá-hoz, hírnöknek öltözve. Neki volt rá oka, hogy a herczeg halálát velünk elhitesse. De én jól tudom, hogy az én férjem Csoda herczeg!

156-ik közlemény

a háromszéki megyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet javára karácsonykor történt szíves adakozásokról.

A kézdivásárhelyi takarékpénztár 100 frt. Alapítványait a következők: Id. Dónáth József ny. törvényszéki elnöknek 50 frt, Földvári Mihály 50 frt, özv. Mircse Ferencné (Bartha Janka örökös által) 25 frt.

Fogadják a szíves adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhelyt, 1888. febr. 12-én.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.

Vajna Károly,
jegyző.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén,

1888. február 17-én.

Magyar aranyjárdék 6%	—
Magyar aranyjárdék 4%	96.60
Magy. papírdárdék 5%	83.15
Magyar vasúti kölcsön	148.—
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	95.—
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	123.50
M. keleti vasúti államköt. III.	109.50
Magyar földtehermentesítési kötvény	104.—
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	103.75
Temes-bánati földteherm. kötvény	103.25
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	103.25
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	103.75
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	—
Magyar szőlődézmá-váltási kötvény	99.50
Magyar nyereség-sorsjegykölcsön	119.—
Tiszszabályozási és szegedi sorsjegy	122.75
Osztrák járdék papírban	77.75
Osztrák járdék ezüstben	79.25
Osztrák járdék aranyban	108.50
1860. államsorsjegyek	133.—
Osztrák-magyar bankrészvény	860.—
Magyar hitelbank-részvény	271.50
Osztrák hitelintézet-részvény	261.10
Ezüst	—
Os. és kir. arany	5.92
20 frankos arany	10.02
Német birodalmi márka	62.20
London (2 havi váltókért)	126.85
20 márka arany	12.42

Piaci árak

Kézdi-Vásárhelyt, február 16-án.

Buza (tisza)	hektóliterenkint	5 frt 60 kr
" (elegy)	"	— frt — kr
Rozs (tisza)	"	3 frt 60 kr
" (elegy)	"	— frt — kr
Arpa (tisza)	"	3 frt 60 kr
" (elegy)	"	— frt — kr
Zab	"	2 frt — kr
Törökbuza	"	4 frt 60 kr
Kása (köles)	hektóliterenkint	8 frt — kr
" (árpa)	"	24 frt — kr
Borsó	"	6 frt — kr
Lenese	"	10 frt — kr
Fuszulyka	"	5 frt — kr
Pityóka (legszebb)	"	1 frt — kr
Marhahús	kilogr.-kint	— frt 28 kr
Disznóhús	"	— frt 40 kr
Juh-hús	"	— frt — kr
Szalonna	"	— frt 65 kr
Faggyu (nyers)	"	— frt 22 kr

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

Sz. 5724. tkkvi

1887.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy kézdivásárhelyi K. Csizsár József végrehajtónak mátfalvi özv. Forró Jánosné végrehajtást szenvedő elleni 310 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Márkosfalva községében fekvő, a márkosfalvi 543. számú tjkben foglalt A + a. 70., 71. hr. sz. 225 frt o. é. becsértékű, 99 $\frac{1}{2}$. hr. sz. 86 frt becsértékű, 1165. hr. sz. 58 frt becsértékű, 1481. hr. sz. 143 frt becsértékű,

2817 $\frac{1}{2}$. hr. sz. 23 frt becsértékű, 46 $\frac{1}{2}$. hr. sz. 3 frt becsértékű ingatlanokra az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi február hó 25-ik napján délelőtti 9 órakor Márkosfalva községében a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át tkvi testenkint készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság kiküldött egyes bírója 1887. évi november hó 8 án.

Vajna Dénes,
kir. tvszki bíró.

Ujabbban megjelentek és

TURÓCZI LÁSZLÓ

könyvkötészetében K.-Vásárhelyt kaphatók a következő új művek:

1887. évi törvényezikkek,	ára 1 frt 60 kr.
" Bélyegtörvény,	" 90 kr.
" Dohánytörvény	" 40 kr.
" Fogyasztási adó törvény	" 40 kr.
Káplány, Telekkönyvi betétek szerkesztése	" 3 frt — kr.

Megrendelek bárhol hirdetett műveket minden szállítási költség számítása nélkül.

Az ájtatos közönség figyelmébe ajánlom az épen most érkezett református és katolikus imakönyveket csont- és bársonytáblás diszkótekekben.

Elvállalok bekötés végett bármilyen könyvet a kívánt mód szerint, jutányos árban.

Mály tisztelettel
Turóczy László,
könyvkötő.

46. szám.

1888.

Árverési hirdetmény.

Alattirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csikszeredai kir. törvényszék 967. számú végzése által a csikszeredai takarékpénztár végrehajtató javára tusnád-

alvégi Rómer Ferenc és neje ellen 250 frt tőke, ennek 1885. évi november hó 4-ik napjától számítandó 6 százal. kamatai és eddig összesen 80 frt 28 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 438 frtra becsült 12 pulitérozott sifoner, 18 aranykeretű tükör, 24 madracz, 12 ágya és 12 töltött divánból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1236. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis a tusnádalvégi fürdőn alperesek lakásán leendő eszközzésére 1888-ik évi márczius hó 6-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított föltételek szerint iesz kifizetendő.

Kelt Csik-Szentmártonon, 1888. február hó 14-ik napján.

Boeskor László,
bir. végrehajtó.

Magyar iparczikk!

Mig eddig még a pótkávét is a külföldről vettük, most az elismert jószág

Lenck-kávéban

oly kitűnő hazai gyártmányunk van, melynek használata máris általános divattá vált.

LENCK-KÁVÉ

kapható minden jobb kereskedésben s ahol a készlet elfogyott volna, a t. közönség követelje, mint hazai gyártmányt.

A t. elárusító urak forduljanak Lenck S. pótkávég-gyárához Sopronban, honnét mintákat rögtön, ingyen és bérmentve kapnak s így rizikó nélkül győződhetnek meg a felől, hogy a Lenck-kávé a legjobb eddig ismert pótkávég.

Kolozsvárt a gyár képviselője Kauntz József ur. 7-15

Előnyös alkalmi bevásárlás

KOVÁSZNAI és KERESZTESY

NŐI DIVATTERMÉBEN (Brassó, főtér).

Menyasszonyi, séta- és házi-ruhák (toilettek) a legujabb divat szerint készülnek.

Továbbá a raktár-készlet egy részét tartalmazó női divat gyapju és selyemruhaszövetek fekete és minden színben, posztó maradékok, mosó satin és cretonok, ugy-szintén női- és gyerek-felöltők, eső-köpenyek és mantillok a tavaszi új bevásárlás miatt előnyös áron adatkak el.

Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

Ugyanott egy gyakornok felvétetik.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.